

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 27.11.2020 r. skarżąca D. Z. wniosła do (...) skargę na zachowanie radcy prawnego M. T.. W skardze skarżąca wskazała, że radca prawny M. T. zachował się nieetycznie, poprzez zadanie w sprawie sądowej matce skarżącej pytanie o istnienie osobistych relacji pomiędzy skarżącą, a pełnomocnikiem strony przeciwnej oraz poprzez podanie w piśmie procesowym nieprawdziwych informacji o tym, że skarżąca pozostaje w prywatnych relacjach z pełnomocnikiem strony przeciwnej, czym w ocenie skarżącej doprowadził do naruszenia jej dóbr osobistych.

W dniu 14.12.2020 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) wydał, na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie, ze względu na brak popełnienia deliktu dyscyplinarnego.

Od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) odwołanie złożyła skarżąca. W odwołaniu skarżąca zarzuciła Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, że przeprowadzone postępowanie było prowadzone niechlujnie, a Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego pominął okoliczność że podawane przez radcę prawnego informacje są nieprawdziwe.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) wydał na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. z art. 74¹ ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie. Podnieść należy, że zgodnie z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza gdy czynu nie popełniono lub brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia. Wskazać należy, że zachowaniu radcy prawnego nie można przypisać popełnienia deliktu dyscyplinarnego. Zgodnie z art. 48 ust. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny powinien dbać o to, aby jego zachowanie nie naruszyło powagi sądu, urzędu lub innych instytucji, przed którymi występuje, a także, by jego wystąpienia nie naruszały godności osób uczestniczących w postępowaniu. Ponadto z art. 38 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego wynika, że radca prawny nie odpowiada za zgodność z prawdą informacji podanych przez klienta. Z pisma procesowego znajdującego się w aktach niniejszej sprawy wynika, że informacje o relacjach pomiędzy skarżącą a pełnomocnikiem procesowym strony przeciwnej radca prawny powziął od swojego klienta, a więc przekazanie ich w piśmie procesowym nie może stanowić deliktu dyscyplinarnego. Ponadto z akt sprawy nie wynika, ażeby w postępowaniu sądowym prowadzonym z udziałem skarżącej i radcy prawnego doszło do naruszenia powagi sądu lub innego organu. Nie wykazane zostało również, że zachowanie radcy prawnego naruszyło dobra osobiste skarżącej, brak jest w tym względzie, poza oświadczeniem skarżącej, jakichkolwiek innych dowodów.

W rozpoznawanej na skutek odwołania sprawie, nie wystąpił stan faktyczny, którego analiza mogłaby skłonić do uznania, że radca prawny M. T. popełnił delikt dyscyplinarny, który zarzuca skarga, wobec tego w ocenie Sądu Dyscyplinarnego niezasadne jest odwołanie wniesione od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 14.12.2020 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie.

Łączne koszty postępowania wyniosły 1.000,00 zł, kosztami tymi w całości została obciążona Okręgowa Izba Radców Prawnych (...), zgodnie z przepisem art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) nie przysługuje środek odwoławczy.